Az ugarcsiga

Gyermekkoromban májusi, júniusi esős napokon óriási –talán több ezer egyedből álló csoportjaiban is megfigyelhető volt ez a csigafaj. A kert alatti ördögcérnás bozótosban lépten nyomon látható volt. Sokáig azt hittem ez az éti csiga. Valójában Európa legnagyobb házas csigájától, az éti csigától jóval kisebbre nő. Megyénk szinte minden területén találkozhatunk vele még ma is. Számuk azonban a gyomírtók és a rovarölőszerek használata miatt erősen lecsökkent. Négy éves korában éri csak el az ivarérettséget, s addig a pici csigákra számtalan veszély leselkedik. Nagysága és színezete alapján is könnyen elkülöníthető az exportcikknek számító és sajnos, ezért szintén egyre gyérülő nagytermetű éti csigától. Az ugarcsiga 25-35 milliméter közötti nagyságú, s többnyire **piszkosfehér vagy szürkés árnyalatú a mészháza.** Domboldalakon, füves réteken, gazos fasorokban, kertekben, nedves árkokban, töltésoldalakon találkozhattok vele.
Mészházán nincsenek minták, csak halványan kidomborodó bordácskák.
A fagyok elmúltával bújik elő téli, földalatti rejtekeiből. Egy-egy májusi, júniusi zápor után szinte hemzsegnek a talajon. Ekkorra esik ugyanis párzási időszakuk. Fehér színű, aprócska gyöngyökhöz hasonló petéit néhány centis, maga vájta gödörbe helyezi. Az ugarcsiga különböző növényi anyagokat fogyaszt. Ősszel többször is megfigyeltem, amint kettétört burgonyán lakmározott vagy féltucatnyi csiga. Tél közeledtével a földbe vagy vastag avarréteg alá húzódik, s háza bejáratát vékony mészlapocskával betapasztja. Ha találkoztok vele, amint kimért lassúsággal halad útján, ne lépjetek rá oktalanul – csupán az „erősebb” jogán. Tiszteljétek benne az élőlényt! Hazánkban védett állat, melynek 5-ezer Ft az eszmei értéke. A természetes bozótosok, gazos nedves árkok meghagyásával remélhetőleg nem kell tartanunk további rohamos megfogyatkozásától. (agárdy s)

